

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
 (Antiga casa J. López Bernagós)

DONARA ALMENYS UNA BATALLADA CADA SETMANA
Aquest número 10 cts. per tot Espanya
 NUMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, núm. 20, botiga
 TELÈFON A. 4115. — BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
 Fora de Barcelona cada trimestre. ESPANYA, pessetes 1'50. — ESTRANGER, 2'50

Comentant un esport

Aquests dies, tindrà lloc, en un teatre d'aquesta vila, una altra representació de l'espectacle més immoral del nostre segle.

Alguns periodistes esportius, amb una despreocupació i un cinisme que no té nom, el qualifiquen d'"el noble esport de la boxa".

No sabem quin concepte en tindran aquests individus de l'esport i de la noblesa.

L'ideal de l'esport deu ésser cercar l'equilibri perfecte entre el cos i l'esperit, a fi de realitzar l'ideal grec: "d'una ment sana en un cos sa", forjant un home sense atrofia moral ni física, reaccionant contra el despreci filosòfic a la salut i a la força.

Però l'esport, degenerant, ens ha portat a resultats completament inversos, essent un dels factors de la deshumanització de les masses i de la degradació de la moral colectiva.

Aquests alards de força bruta, sense bellesa física ni moral, adormen l'esperit sense beneficiar el cos, doncs, no es pot creure que la regeneració del cos humà hagi de fer-se a cops, a guitzes i a caigudes, aixafant-lo i fent-lo rodolar per terra.

Però si alguns esports deuen blasmar-se per irracionals i anticientífics, tractant-se de la boxa, es fa necessari una croada en nom de la dignitat humana per a foragitar-la i eliminar-la com una de les més greus regressions de la humanitat cap a la barbàrie.

L'ideal de la civilització deu ésser el cultiu i desenrotllament del sentiments del bé, i l'extirpació i anihilació de l'instint del mal, per tal de decantar la victòria vers el bé en la lluita incessant que té lloc en la psiquis de l'home contra el mal.

I l'espectacle brutal de la boxa, remouent el fons ancestral de l'home, on hi dorm l'animalitat inconscient i la força fosca dels sentits, desvetllant l'instint davant de l'espectacle ferotge que remou la seva interioritat, és el més negatiu i immoral que hi ha, semblant impossible que pugui donar-se en ple segle XX.

Hem passat per la vergonya de veure dies passats, davant del combat Tunney-Dempsey, com la humanitat tota, fent abdicació de la seva dignitat, seguia amb una curiositat insana, amb una sanguinària impaciència, amb inqualificable atenció—talment com si depengués d'aquell fet el progrés de la humanitat o la vida dels pobles—la lluita de dos homes que, a canvi d'un grapat de bitllets de Banc, es trencaven la cara i es destrocaven l'estómac en una lluita absurda, sense bellesa en el gest, sense la passió de la colera i sense el més lleu motiu moral.

I pensem en els mils éssers humans que l'han presenciat, sense protesta i amb plaer, sense fàstic i sense indignació, pagant a preus elevats el dret a poder presenciar aquest inhumà espectacle, el qual no té explicació ni disculpa.

En els dos que lluiten hi ha l'explicació de l'afany de riquesa, car és ben sabut el bé que els paguen, i el de què no saben fer res més.

Però en els que els miren impassibles, sense separar-los, sense recriminar-los-hi llur procedir, sense tirar-los-hi en cara llur manca absoluta de dignitat i el mal que fan a la humanitat, no hi ha res que justifiqui, disculpi i humanitzi la seva bestialitat.

Antoni Garriga.

AVIS A SANT PFRE

—D'ací uns dies pujarà molta gent.
 —I això?
 —Barcelonins que s'hauran guanyat la glòria passejant per les Rambles

El dia del llibre

Bé, bé. Un èxitàs, un enorme èxitàs!!! Escruixia veure el poc que es llegia a casa nostra, poc temps enrera. Ara es llegeix més, però ni de molt el que caldria.

Hom concedí uns premis a les llibreries més ben ornamentades. Els guanyaren: Llibreria Bosch (Bastinos), Llibreria Catalònia, Llibreria d'Antoni López.

El Vaticà i els vehicles

Es "El Correo Catalàn" qui ens forneix les següents dades, força curioses: El primer Papa que usà automòbil fou Pius X, que es veu que va ésser el més modernista dels Papes.

En fi, ara i adés, Papes i cardenals han sabut tractar-se. A peu i descalç no creiem que n'hi hagi anat mai cap, llevat de Sant Pere.

En el tren

Una vegada, Santiago Rusiñol trobà el tren ple. Enlloc trobava una plaça confortable. Per fi, veié buit un departament que duia el rètol "Señoras". Sense pensar-s'hi, s'hi instal·là i tancà la porta.

Les obres de Barcelona

Barcelona—no ens cansem de repetir-ho—ara fa goig de debò. Tota la ciutat obrerta, terriblement esventrada, que tot just no es pot circular per enlloc i sempre s'està en peoill de trencar-se el coll.

A l'abadia de Saint-André, prop de Bruges, per complir una prometença que féu a la seva muller, una belga morta fa poc temps, M. René Lou-Tseng-Tsiang, antic ministre de la Xina, ha ingressat a l'ordre dels benedictins i ha vestit l'hàbit dels religiosos de Sant Benet.

Les cendres de Sacco i Vanzetti han arribat a Itàlia i rebut sepultura a Módena. Mala terra la Itàlia d'avui per a què puguin reposar-hi en pau les despulles mortals d'uns socialistes.

"La Nació" assegura que els obrers estan representats a l'Assemblea. Els obrers, però, no ho creuen. També s'ha dit que hi estaven els periodistes. Nosaltres no en sabem res.

Som feministes. Però, sovint, les dones s'entesten en què deixem d'ésser-ne. Heus ací, per exemple, el que ha manifestat una assembleista: "Aniré—va dir—a l'Assemblea per a defensar la causa de la religió, perquè en l'actual legislació, la religió no és prou protegida."

el més gran estadista del món, que coneixia molt bé els problemes de l'aviació i que estava dotat d'una gran cortesia. Sempre hem dit que Levine és un ximple.

Durant un "match", el boxador Armand Olivero fou posat k. o. Veient que no reaccionava, fou conduït a l'hospital, on morí pocs hores després.

Una enquesta de la policia posà en clar que Olivero dejunà durant dos dies a fi de perdre quilos i una hora abans del "match" menjà abundantment.

Macdonald assegura que, si el partit laborista torna a governar, portarà a la pràctica la nacionalització de les mines, com a un dels remeis per a posar fi al conflicte miner que segueix latent a la Gran Bretanya.

A Anglaterra passaran, aquest any, de 3.000 el nombre de divorcis fallats pels tribunals anglesos.

Això significa que en països com Espanya, on no hi ha encara divorci, hi ha milers i milers de famílies desavinguades i desgraciades per no poder separar-se.

A Bilbao s'ha desfet un matrimoni per a entrar al convent. Ella ha ingressat a les Saleses Reials, i ell se n'ha anat cap el noviciat de la Companyia de Jesús.

I és gairebé impossible desfer un matrimoni per raons justes, com desavinença, mals tractes, etc.!!! Aquesta és la moral cristiana. Cal dir que ell era maurí.

(Els Sindicats Lliures diuen que no acceptaran cap lloc a l'Assemblea Nacional. Els Sindicats Lliures? Hauria estat una cosa tan extraordinària!!! Per de prompte, ja hi tenen el regidor Poyuelo.

Però, dimarts, es reuniren i s'acordà anar a l'Assemblea. I és clar!

Quants aldarulls i desordres als Balcanis! Grecs, iugoeslaus, macedonis, serbis, búlgars no s'entenen; conflictes diversos i seriosos, conflictes independents uns dels altres. Ens tem

CANTARELLAS

Cadenas porto en lo cor que tu, hermosa, vas posant hi... i ara i cor se don vergonya d'anar com un prestador!

RECEPTAS PER TOT L'ANY

—Vols, sense necessitat de casar-te acabar de ser fadrí? Planja botiga i seràs omo... —Vols estar casat totas las horas que vulgas, sense haver de prendre dones?

COSAS QUE PASSAN SEMPRE

Los passadors. Las profesoras. Los trages (de moda). Lo temps. Los cassos. Lo sentiment de quedar-se viudo. Las novyas passadoras.

COSAS QUE PASSAN ARA

Que ningú té un quarto. Que ningú ven a fiar. Que ningú compra a pagar desseguida. Que no hi ha cap caixa que estiga en catxa.

EPIGRAMAS

Ananí en busca de un sí, a totes horas del dia, deya un beato a Maria. —Castellón, germana, ah m!... Fins que al últim la folana exclamà, plena de horror, ¡com vol que 'ns casem, senyor, un germà i una germana!

EPITAFIS

Dorm aquí i que m va fé heren. ¡Chitón!... que no t desperteu... Aquí reposa en Badia, cortès i tant còctiu, qui un dia s va parti en dúu, tot fent una cortesia.

UN TROS DE PAPER

—Miris, don Clement diu que no vol pas venir avuy a passejar... —Jo v voste! jo v voste! la bestia al devant... ¿qué no sab de modes? —Home! justament perquè n sé... si hagues dit voste jo, hauria sigut tractarlo a voste de bestia!

ENDEVINALLA

No tinc brases i duch mánega no sech seny i duch faldons. Ara arroglat lo mateix... sino t'ho diria tot.

XARADA

Tres sílabas solamente pertenecía a esta xarada: primera con tratamiento y preposición es usada. Si la muchacha sepa a donar tolim lo troba ben fet, y si lo ha visto enahoran y t critica me de sol. Es un lítel la ferrera que tot bitxo vinenté, no es de sol ni babilé, mes sens ell no s fa carrera. Si t'at desliga troba es molt feliç avuy dia perquè entre la homes n'hi ha mes que foeh no n cremaria.

SOLUCIÓ A LA XARADA ANTERIOR

SOLUCIÓ AL GEROLIFICH ANTERIOR

GEROLIFICH

LA SOLUCIÓ T' DARÀ EN EL NÚMERO QUE VÉ

Ara dissimula. Director interino.—E. R.—Francisco Torner. Barcelona. Imprenta de Clás Tasso carrer del Arch del Teatre, entre la unta. 51 y 52.

ANY II.—NÚMERO 63. BARCELONA DIJOMEUS 5 AGOST 1935

Administració i Redacció: Carrer del Arch del Teatre entre la unta. 51 y 52. PUNTS DE SUSCRIPCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA. I. LOPEZ, EDITOR. Carrer Ample, 56, i Rambla del 80. BARCELONA.

UN TROS DE PAPER.

Los forasters los podem dividir en nacionals i estrangers. Los nacionals los podem subdividir en catalans i castellans, y al dir castellans, ho prenem en lo sentit de aquell general tant simpàtic que deya, que tenia per catalans a tots los que no eran fills de Catalunya.

